

Marians* broer mishandelde hun moeder jarenlang.

“Achteraf blijkt dat ze in zeven jaar tijd meer dan een ton aan mijn broer heeft gegeven.”

Ouderen moeten zich veilig voelen en veilig zijn. Toch krijgen jaarlijks ongeveer 170.000 thuiswonende 65-plussers te maken met ouderemishandeling. Daarbij gaat het niet alleen om lichamelijk geweld of geestelijke mishandeling, maar ook om financieel misbruik. Het overkwam Marians moeder die op dat moment ver in de tachtig was. Haar broer mishandelde hun moeder, zowel geestelijk als financieel.

“Mijn broer had zijn leven niet op de rit en woonde tijdelijk bij mijn moeder. Het eerste jaar ging het redelijk. Na twee jaar kreeg hij betalingsproblemen. Mijn broer had nog een huurschuld van zijn vorige woning, maar geen uitkering meer. Op een gegeven moment wilde hij een eigen bedrijf beginnen en had daar duizenden euro's voor nodig. Mijn moeder betaalde álles voor hem. Achteraf blijkt dat ze in zeven jaar tijd meer dan een ton aan mijn broer heeft gegeven.”

Door de jaren heen merkte Marian dat haar broer steeds vaker abnormaal gedrag liet zien. “Hij kon tekeergaan tegen mijn moeder over een pot pinda-kaas met nootjes erin. Want die stukjes waren volgens hem niet goed voor zijn gebit. “Je gaat nú een nieuwe pot halen.”, zei hij dan dreigend. Ondertussen probeerde ik mijn broer te helpen iets van zijn leven te maken en een uitkering aan te vragen, maar hij kwam niet in beweging. Ik zag mijn moeder ouder worden. Natuurlijk werd ze ook écht ouder, maar dat kon niet zo'n groot effect hebben. Er klopte iets niet.”

Goede vrienden van Marian vertelden terloops dat haar broer zich op de sportclub agressief gedroeg. “Ik was blij dat ze dat zeiden, want het gaf mij de opening om de problemen bij mijn moeder thuis met hen te bespreken.” De moeder van Marian sprak steeds

vaker met mensen uit de kerk over haar thuissituatie. “Zij deelden hun zorgen over mijn moeder met mij. Zo kreeg ik steeds beter zicht op de situatie. Ik heb lang getwijfeld of ik professionele hulp moest inschakelen, want het is toch je broer. Maar op een gegeven moment ben ik de drempel overgestapt, dit kon zo niet langer. Ik heb toen advies gevraagd aan Veilig Thuis.”

Marian voelde zich gehoord door Veilig Thuis. “Ik werd gesteund in wat ik deed om de situatie voor mijn moeder en broer te verbeteren. Als familie stonden we er niet meer alleen voor. Veilig Thuis bracht ons onder andere in contact met het wijkteam. Ook zetten we een familieberaad op. Samen keken we hoe we mijn moeder konden steunen.

Mijn moeder heeft tijd nodig gehad om te beseffen dat het gedrag van mijn broer niet toelaatbaar was. Ze heeft zo lang geleefd met de dreigingen van mijn broer, dat ze niet anders wist. De gedachte dat het wijkteam hem zou opvangen, zodra hij uit huis ging, stelde mijn moeder gerust.

Ik ben blij met de stappen die ik heb gezet. Als familielid had ik een natuurlijke rem, maar die rem moet eraf om verandering teweeg te brengen. Mijn broer krijgt nu de juiste hulp en mijn moeder is weer 10 jaar jonger.”

*De naam in dit artikel is uit privacyoverwegingen gefingeerd.